

UOHSX00KVTZL

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0002/2025/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-05360/2025/162

Brno 14. 2. 2025

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 1. 2025, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **VODA Želivka, a.s.**, IČO 26496224, se sídlem K Horkám 16/23, 102 00 Praha, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-49006/2024/500 ze dne 18. 12. 2024, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0734/2024/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, zahájeném na návrh ze dne 16. 9. 2024 navrhovatele –
- **Společníci společnosti „Společnost ÚV Želivka, 3. stavba“** sdružující společníka SMP Vodohospodářské stavby a.s., IČO 11637471, se sídlem Vyskočilova 1566, 140 00 Praha, a společníka EUROVIA CZ, a.s., IČO 45274924, se sídlem U Michelského lesa 1581/2, 140 00 Praha, kteří dne 7. 12. 2022 uzavřeli za účelem podání společné nabídky „Smlouvu o sdružení ve společnosti“, ve správním řízení zastoupeni na základě plné moci ze dne 7. 5. 2023 společností Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o., IČO 24225029, se sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**PI18018 Modernizace ÚVŽ, 3. stavba (rekonstrukce F1) - Zhotovitel stavby**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 6. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 7. 2022 pod ev. č. Z2022-025530, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 7. 2022 pod ev. č. 2022/S 127-360231, ve znění pozdějších oprav

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0734/2024/VZ, č. j. ÚOHS-49006/2024/500 ze dne 18. 12. 2024

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – VODA Želivka, a.s., IČO 26496224, se sídlem K Horkám 16/23, 102 00 Praha (dále jen „**zadavatel**“) zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek v rozhodném znění¹ (dále jen „**zákon**“), dne 30. 6. 2022 otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „PI18018 Modernizace ÚVŽ, 3. stavba (rekonstrukce F1) - Zhotovitel stavby“, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 7. 2022 pod ev. č. Z2022-025530, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 7. 2022 pod ev. č. 2022/S 127-360231, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**veřejná zakázka**“ či „**zadávací řízení**“).
2. V bodu 2.1 „Základní účel veřejné zakázky“ zadávací dokumentace veřejné zakázky zadavatel ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky uvedl, že „[r]ekonstrukce Filtrace F1 (označená jako 3. stavba) je další stavbou celého souboru opatření, která budou realizována na úpravně vody Želivka pod souhrnným názvem Modernizace ÚVŽ. [...] Modernizační úpravy vody bude vytvořen předpoklad k odstranění veškerých negativních parametrů a k výraznému zvýšení kvality vyrobené pitné vody.“
3. Dne 8. 8. 2024 zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele – Společníci společnosti „Společnost ÚV Želivka, 3. stavba“ sdružující společníka SMP Vodohospodářské stavby a.s., IČO 11637471, se sídlem Vyskočilova 1566, 140 00 Praha, a společníka EUROVIA CZ, a.s., IČO 45274924, se sídlem U Michelského lesa 1581/2, 140 00 Praha, kteří dne 7. 12. 2022 uzavřeli za účelem podání společné nabídky „Smlouvu o sdružení ve společnosti“, ve správním řízení zastoupeni na základě plné moci ze dne 7. 5. 2023 společností Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o., IČO 24225029, se sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“) ze zadávacího řízení, a to dle § 48 odst. 2 písm. a) a c) zákona „**Rozhodnutím zadavatele o vyloučení účastníka ze zadávacího řízení a oznámením o jeho**

---

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona účinné v okamžiku zahájení zadávacího řízení.

vyloučení“ (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“)². Navrhovateli bylo rozhodnutí o vyloučení doručeno téhož dne.

4. Dne 22. 8. 2024 obdržel zadavatel námitky navrhovatele z téhož dne (dále jen „**námítky**“). Námitky zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 5. 9. 2024, které bylo navrhovateli doručeno dne 6. 9. 2024, odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasil s vypořádáním svých námitek, podal dne 16. 9. 2024 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jakožto orgánu příslušnému podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem (dále jen „**Úřad**“), návrh ze dne 15. 9. 2024. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu dne 15. 9. 2024.
6. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), bylo dne 16. 9. 2024 zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
7. Navrhovatel směřoval návrh proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele a souvisejícímu posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení navrhovatelem, jakož i proti zadávací podmínce dle bodu 4.15.2 písm. c) zadávací dokumentace veřejné zakázky v části týkající se požadavku na doložitelnou zkušenost člena realizačního týmu „Stavbyvedoucí pozemních staveb“. V podrobnostech lze odkázat na obsah návrhu uvedený v bodech 9 až 15 odůvodnění rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0734/2024/VZ, č. j. ÚOHS-49006/2024/500 ze dne 18. 12. 2024 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

II. **Napadené rozhodnutí**

8. Dne 18. 12. 2024 vydal Úřad napadeného rozhodnutí, jehož výrokem I rozhodl, že zadavatel nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 48 odst. 2 písm. a) a c) zákona, když rozhodnutím o vyloučení vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku z důvodu neprokázání splnění technické kvalifikace, neboť dle zadavatele ze žádných dostupných dokladů nevyplývá navrhovatelem tvrzené zastávání pozice stavbyvedoucího (stavbyvedoucího pozemních staveb) na referenční zakázce „ÚV Písek“ Ing. K. M. (dále jen „**Ing. K. M.**“). Zadavatelem tvrzené důvody vyloučení totiž nebyly naplněny, resp. jejich naplnění neprokázal, přičemž postup zadavatele tak mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
9. Výrokem II Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil rozhodnutí o vyloučení a oznámení o jeho vyloučení ze dne 8. 8. 2024 a všechny navazující úkony. Současně výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu až do pravomocného skončení šetřeného správního řízení a výrokem IV napadeného rozhodnutí uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
10. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad nejprve obecně konstatoval, že důvody pro vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. a) a c) zákona musí mít zadavatel za prokázané, a to musí vyplývat z konkrétních dokumentů tvořících součást dokumentace o zadávacím řízení. Současně Úřad v této souvislosti v obecnosti dodal, že zadavatelé obecně nemají povinnost

² V daném případě se jednalo již o v pořadí druhé rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, přičemž v pořadí první rozhodnutí o vyloučení navrhovatele bylo přezkoumáváno v rámci správního řízení vedeného u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ, v rámci něhož bylo pravomocně zrušeno.

do podrobností zkoumat, zda jsou dodavatelem předkládaná tvrzení ohledně naplnění zadávacích podmínek pravdivá, pokud dodavatel předloží takové dokumenty, které zákon k prokázání jejich naplnění předpokládá. V takovém případě zadavatel vychází z dokumentů předložených dodavatelem. Pokud však ohledně naplnění zadávacích podmínek vyvstanou pochybnosti, musí zadavatel přistoupit k ověření jejich naplnění, což nastalo v tomto případě. Úřad v bodě 94 napadeného rozhodnutí zrekapituloval, které dokumenty měl zadavatel z dokumentace o zadávacím řízení k dispozici při prvním posouzení nabídky navrhovatele a na základě těchto dokumentů zadavatel přistoupil k prvnímu vyloučení, a to dne 7. 3. 2023.

11. Zadavatel po zrušení rozhodnutí o vyloučení v předcházejícím správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ (viz bod 95 napadeného rozhodnutí) přistoupil k opětovnému posouzení nabídky navrhovatele v kontextu argumentů a závěrů předestřených Úřadem. Úřad dále v napadeném rozhodnutí popsal, že snahy zadavatele ohledně obstarání stanovisek od ČKAIT a Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s pro účely posouzení působnosti Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ ocenil. Dle Úřadu však postup zadavatele, který nechal vyhodnotit společnost Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s., IČO 47116901, se sídlem Nábřeží 90/4, Praha 5 Smíchov, 150 00 (dále jen „VRV“), zda Ing. K. M. na dané zakázce fakticky vykonávala funkci stavbyvedoucího, nebyl dostatečný. Zadavatel totiž nijak nevyjasnil, resp. neověřil, co reálně Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ vykonávala. Dle Úřadu se měl zadavatel zabývat samotným faktickým působením Ing. K. M. na dotčené referenci, především důsledně zvážit, resp. vyhodnotit, zda pro účely činění dalších závěrů stran naplnění dotčené zadávací podmínky a učinění dalších opatření v této věci, zejm. ve formě vyloučení navrhovatele, skutečně disponuje dostatečným množstvím informací a podkladů. Dle Úřadu jsou tak nadále informace o faktickém působení Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ v době rozhodnutí o vyloučení ze dne 8. 8. 2024 bez dalšího bližšího zkoumání ze strany zadavatele sporné, resp. nejasné. Zadavatel tak nemohl mít jasnou představu o tom, zda navrhovatel dotčené kritérium technické kvalifikace splňuje, či nikoliv, resp. mít za prokázané, že navrhovatelem předložená referenční zakázka „ÚV Písek“ neodpovídá skutečnosti. Úřad tedy uzavřel, že zadavatel neprokázal důvody vyloučení, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I napadeného rozhodnutí.

III. Rozklad zadavatele

12. Dne 2. 1. 2025 podal zadavatel Úřadu blanketní rozklad z téhož dne proti napadenému rozhodnutí, který následně doplnil dne 7. 1. 2025. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 18. 12. 2024. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Zadavatel podal Úřadu poměrně rozsáhlý rozklad obsahující argumenty, které se převážně opakují. Úvodem rozkladu zadavatel shrnul skutkový stav a následně vymezil důvody vyloučení. Dle zadavatele se Úřad zaměřil pouze na posouzení činnosti v materiálním smyslu a k ostatním důvodům pro vyloučení se nijak nevyjádřil. Stěžejním argumentem zadavatele je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů spočívající v tom, že Úřad v napadeném rozhodnutí neuvedl, v čem bylo materiální posouzení činnosti Ing. K. M. nedostatečné.

14. Další okruh námitek zadavatele se týká výroku I napadeného rozhodnutí. Zadavatel ho považuje za vnitřně rozporný a obsahově nekonzistentní. Úřad na jednu stranu tvrdí, že zadavatel vyloučil navrhovatele z důvodu neprokázání technické kvalifikace, na druhou stranu v témže výroku tvrdí, že zadavatel měl prokázat, že kvalifikace nebyla splněna. Dle názoru zadavatele tak Úřad nesprávně uchopil problematiku. Zadavatel není povinen prokazovat kvalifikaci za dodavatele, který odpovídá za správnost nabídky. Dle zadavatele prokazování kvalifikace nespočívá pouze na tvrzení navrhovatele, že se Ing. K. M. podílela jako stavbyvedoucí na referenční zakázce, ale tato kvalifikace musí být i navrhovatelem prokázána. Dle názoru zadavatele je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, z jakého důvodu se Úřad nezabýval tím, že navrhovatel svoji kvalifikaci neprokázal. Zadavatel se domnívá, že sám není schopen si obstarávat důkazy ohledně kvalifikace. Takový postup přitom ani není zákonem požadován, když zákon jednoznačně stanoví, že za správnost nabídky odpovídá dodavatel. Jelikož dle zadavatele se Ing. K. M. neúčastnila stavby jako stavbyvedoucí, nemůže ani prokázat skutečnost, která nenastala. Navrhovatel sice předložil mnoho dokumentů k referenční zakázce „ÚV Písek“, avšak dle zadavatele z nich nevyplývá, že se na dotčené zakázce Ing. K. M. podílela jako stavbyvedoucí. Tuto skutečnost nepotvrdil ani objednatel referenční zakázky.
15. K Úřadem vytýkanému nedostatečnému posouzení materiálního obsahu činností Ing. K. M. zadavatel má naopak za to, že na základě dokumentů obdržených od navrhovatele dostatečně zdůvodnil, proč nebyla kvalifikace navrhovatelem prokázána. Zadavatel je toho názoru, že neměl povinnost zjišťovat u dalších subjektů, zda byla kvalifikace navrhovatele prokázána či navrhovatele dodatečně vyzývat k doplnění dalších podkladů. Dle zadavatele Úřad v napadeném rozhodnutí blíže nekonkretizuje, proč by neměly být informace a podklady zadavatele dostatečné. Zadavatel setrvává na svém názoru, že v rozhodnutí o vyloučení posoudil detailně obsah role stavbyvedoucího pozemních staveb, přičemž došel k závěru, že činnosti vykonávané Ing. K. M. na zakázce „ÚV Písek“ byly spíše administrativní povahy (kromě dílčích otázek BOZP). Nejednalo se tedy o činnosti, které zastává stavbyvedoucí (obecně s výjimkou kontroly dodržování pravidel BOZP).
16. Dále zadavatel nesouhlasí se závěrem Úřadu, že nelze brát jako podklad vyjádření objednatele referenční zakázky „ÚV Písek“ pro rozhodnutí o vyloučení, neboť nebylo zaměřeno na vyhodnocení faktického působení Ing. K. M. na dané stavbě. Zadavatel si vyhradil v zadávací dokumentaci, že si bude ověřovat požadovanou zkušenost u objednatele, přičemž nepotvrzení reference ze strany objednatele může být důvodem pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení. Na podporu své argumentace odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0118/2022/VZ ze dne 13. 5. 2022 a také rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0043/2023/VZ ze dne 2. 6. 2023, kde byl obdobný skutkový stav, a za dostačující doklad o neúčasti osob na referenční zakázce bylo považováno samotné tvrzení objednatele o neúčasti těchto osob. I přes skutečnost, že v posuzovaném případě objednatel nepotvrdil, že by se Ing. K. M. podílela na stavbě v pozici stavbyvedoucího, Úřadu toto tvrzení objednatele nepostačovalo.
17. Podle názoru zadavatele je pro posouzení předmětné zkušenosti stavbyvedoucího důležitá skutečnost, zda Ing. K. M. disponovala autorizací autorizovaného inženýra v oboru pozemní stavby v čase provedení referenční zakázky. Zadavatel namítá, že se Úřad v napadeném rozhodnutí s důvodem vyloučení spočívajícím v tom, že daná osoba neměla příslušnou

autorizaci u referenční zakázky, nevypořádal, pouze v poznámce pod čarou stručně odkázal na předchozí rozhodnutí. Dle zadavatele Úřad nijak neodůvodnil, proč by měl být tento důvod nedostatečný. Zadavatel je přesvědčen, že není pochybnost o definici pozice „stavbyvedoucího“, která je určena zákonem. Proto nelze uměle vytvářet rozdíl mezi stavbyvedoucím a autorizovaným stavbyvedoucím. Pokud zadavatel použil pojem „stavbyvedoucí“, použil jej ve smyslu zákonné definice, neboť až po získání autorizace může být daná osoba na pozici stavbyvedoucího a nese k ní příslušná práva, povinnosti a odpovědnost. K tomu zadavatel dodává, že tento postoj je prezentovaný i v prvním a druhém vyjádření ČKAIT, přičemž Úřad tato odborná vyjádření odmítl s tím, že „zakázkový“ pohled je odlišný. Tento postup Úřadu zadavatel považuje za nezákonný.

18. Dále se zadavatel vyjadřuje ke konkrétním tvrzením Úřadu v jednotlivých bodech napadeného rozhodnutí, přičemž podstata jeho argumentace se již převážně opakuje. Zadavatel setrvává na názoru, že disponoval dostatečným množstvím informací a podkladů, aby dospěl k relevantnímu závěru o vyloučení navrhovatele. I nově předložené podklady v námitkách navrhovatele posoudil, přičemž Úřad zcela ignoroval vypořádání těchto podkladů zadavatele. Zadavatel je přesvědčen, že Úřad nemůže pouze uvést, že se jedná o podklady s rozhodnými informacemi, aniž by tyto podklady posoudil. Takový závěr je nepřezkoumatelný. Pokud jde o čestná prohlášení dodaná v námitkách navrhovatele, zadavatel pochybuje o jejich věrohodnosti či autentičnosti. Proto dle zadavatele nemohou být čestná prohlášení dokladem potvrzujícím skutečnost, že Ing. K. M. pracovala na dotčené referenční zakázce na pozici stavbyvedoucího. Navrhovatel tak svoji kvalifikaci neprokázal, resp. nepředložil ani jediný objektivní dokument, ze kterého by vyplývalo, že by Ing. K. M. na referenční zakázce zastávala pozici stavbyvedoucího. I přes uvedené Úřad nutí zadavatele vykonávat detektivní práci a zjišťovat skutečnosti, které by měly být prokázány navrhovatelem.
19. Konečně zadavatel v rozkladu namítá nepřípustné průtahy řízení. Dle zadavatele byl dotaz na ČKAIT ze strany Úřadu a související přerušení správního řízení zbytečné, a jednalo se tak o nepřípustný průtah správního řízení.

Závěr rozkladu

20. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu

21. Dne 21. 1. 2025 podal navrhovatel Úřadu vyjádření k rozkladu zadavatele (dále jen „**vyjádření k rozkladu**“), v němž cituje některé body napadeného rozhodnutí, se kterými se ztotožňuje. Navrhovatel dále předesílá, že se zkreslenými tvrzeními zadavatele nesouhlasí a jeho argumentaci v rozkladu označuje za manipulativní. Dle navrhovatele nelze označit jím uváděné informace za nepravdivé jen proto, že se zadavateli nepodařilo ověřit jejich pravdivost. Tato skutečnost nemůže být ani důvodem pro vyloučení ze zadávacího řízení. Pokud zadavatel měl pochybnost o pravdivosti dokumentů, dle navrhovatele bylo na něm, aby prokázal jejich nepravdivost, pokud ho chtěl vyloučit ze zadávacího řízení.
22. Dále navrhovatel tvrdí, že z vyjádření města Písek, jakožto objednatele referenční zakázky, vyplývá, že Ing. K. M. na referenční stavbě „UV Písek“ fakticky vykonávala činnost stavbyvedoucího. Navrhovatel zná zákonný pojem stavbyvedoucího, přičemž dodává,

že stavbyvedoucí bez autorizace může mít i více praktických zkušeností s řízením stavby, než má stavbyvedoucí s autorizací, který jen vykonává dohled nad neautorizovanými stavbyvedoucími. Navrhovatel je tak přesvědčen, že pokud si zadavatel v zadávací dokumentaci nevymínil předchozí zkušenost s výkonem činnosti autorizovaného stavbyvedoucího, je možné roli stavbyvedoucího obsadit i osobou, která praktické funkce stavbyvedoucího plnila, i když neměla autorizaci. Takovému výkladu zadávacích podmínek přitom přisvědčil i Úřad v napadeném rozhodnutí, potažmo předseda Úřadu v předchozím řízení. K tomu navrhovatel připomíná stanovisko katedry technologie staveb, Fakulty stavební, ČVUT v Praze zpracované doc. Ing. P. S., CSc. ze dne 10. 12. 2024.

23. Navrhovatel má za to, že důvodem jeho vyloučení byla skutečnost, že Ing. K. M. neměla v době provedení referenční zakázky autorizaci autorizovaného inženýra. Dle navrhovatele všechna další tvrzení zadavatele, která byla důvodem vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, se ukázala ve správním řízení nesprávná či nerelevantní. Navrhovatel nesouhlasí s názorem zadavatele, že by se Úřad v napadeném rozhodnutí nikterak nevyjádřil k tvrzeným důvodům zadavatele pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Úvahy Úřadu, které vedly k závěru, že podklady, které měl zadavatel k dispozici před vyloučením navrhovatele ze zadávacího řízení, jsou nedostatečné pro učinění závěru o povaze faktické činnosti Ing. K. M. jako stavbyvedoucí, byly v napadeném rozhodnutí dle navrhovatele srozumitelně popsány.
24. Dále navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že by byl výrok I napadeného rozhodnutí vnitřně rozporný a nadále servává na názoru, že zadavatel měl prokázat nepravdivost jeho tvrzení o faktickém působení Ing. K. M. na dotčené referenční zakázce jako stavbyvedoucí. Navrhovatel i ve vyjádření k rozkladu vytýká zadavateli, že ho nevyzval k doplnění dokladů předložených k prokázání kvalifikace a rovnou přistoupil k jeho vyloučení.
25. Navrhovatel má za to, že Úřad nikde v napadeném rozhodnutí neuvádí, že by vyjádření objednatele referenční zakázky „ÚV Písek“ nevzal v úvahu jako podklad pro posouzení důvodů rozhodnutí o vyloučení. Úřad ovšem přílehavě uvedl, že vyjádření objednatele nebylo zaměřeno na faktické působení Ing. K. M. na realizaci referenční zakázky. Z vyjádření bylo zjevné, že se objednatel spíše zaměřoval na formální označení osoby za stavbyvedoucího, aniž by byla materiálně hodnocena náplň činnosti této osoby na dané referenční zakázce. Navíc dle navrhovatele objednatel potvrdil, že se dotčená osoba na realizaci referenční zakázce podílela.
26. Další část vyjádření navrhovatele k rozkladu se zabývá tvrzením zadavatele ve vztahu ke konkrétním bodům napadeného rozhodnutí. Navrhovatel je nadále přesvědčen, že zadavatel nově předložené podklady navrhovatele jen ryze formálně vypořádal. Následně navrhovatel vyjmenovává podklady, které vypovídají o činnostech Ing. K. M. jako stavbyvedoucí (viz bod 113 a násl. vyjádření k rozkladu). Navrhovatel tak nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že šlo spíše o činnosti administrativní povahy. Navíc navrhovatel tvrdí, že již v nabídce uvedl (a později vyjasnil) skutečnosti prokazující pracovní zařazení dotčené osoby.
27. Závěrem svého vyjádření k rozkladu navrhovatel vysvětluje, o čem vypovídá vyjádření ČKAIT, a z jakého důvodu Úřad vyhodnotil, že není pro posouzení faktické činnosti Ing. K. M. relevantní, přičemž nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že nejde o podklad rozhodnutí.

Další vyjádření zadavatele ze dne 11. 2. 2025

28. Dne 11. 2. 2025 předseda Úřadu obdržel od zadavatele další vyjádření, ve kterém uvedl, že setrvává na svých závěrech uvedených v předchozích podáních, přičemž v rámci tohoto vyjádření předložil další podklad potvrzující jeho závěry o pozici Ing. K. M. na referenční zakázce. Zadavatel totiž dne 20. 1. 2025 obdržel od jiného účastníka zadávacího řízení prohlášení autorizovaného stavbyvedoucího, pod kterým Ing. K.M. vykonávala svoji praxi k získání autorizace. Ten v předmětném prohlášení uvedl, že Ing. K. M. nevykonávala žádné faktické činnosti stavbyvedoucího vůči objednateli a subdodavatelům.

IV. Řízení o rozkladu

29. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise předseda Úřadu dospěl k následujícímu závěru.
31. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl v rozporu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena Úřadu k dalšímu projednání.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu

Podstatná východiska z předcházejícího správního řízení

32. Prvně je nutno zrekapitulovat, z jakého důvodu bylo rozhodnutím o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0123/2023/VZ, č. j. ÚOHS-44793/2023/162 ze dne 10. 11. 2023 (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“) zrušeno rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ, č. j. ÚOHS-31916/2023/500 ze dne 25. 8. 2023 (dále jen „**první prvostupňové rozhodnutí**“), neboť právě v něm jsou obsaženy závěry klíčové pro další posouzení nyní přezkoumávané věci.
33. Stěžejní roli při tehdejší rozhodování, zda byl zadavatel oprávněn vyloučit navrhovatele ze zadávacího řízení, hrálo správné provedení výkladu zadávací podmínky. Jde o zadávací podmínku v bodě 4.15.2 písm. c) „Seznam techniků a osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. c), d) ZZVZ“ zadávací dokumentace veřejné zakázky, kde zadavatel mj. stanovil, že člen realizačního týmu dodavatele v pozici „*Stavbyvedoucí pozemních staveb*“ musí mj. disponovat „*doložitelnou zkušeností na pozici stavbyvedoucího pozemních staveb při realizaci výstavby nebo rekonstrukce alespoň jedné (1) obdobné Úpravny pitné vody pro obyvatele ve finančním rozsahu alespoň 100.000.000,- Kč bez DPH (slovy: sto milionů korun českých bez DPH)*“.

34. Předseda Úřadu se ztotožnil s názorem Úřadu v prvním prvostupňovém rozhodnutí, že pozici (činnosti) stavbyvedoucího v praxi vykonávají i osoby bez příslušné autorizace (viz bod 53 původního rozhodnutí o rozkladu).
35. Závěr Úřadu, že pozici (činnosti) stavbyvedoucího v praxi vykonávají i osoby bez příslušné autorizace potvrzovalo i sdělení ČKAIT, ve kterém bylo uvedeno, že se pojem stavbyvedoucí sice používá nesprávně, ale zato běžně, a to v tom smyslu, že stavbyvedoucí jsou i osoby bez autorizace (viz bod 53 původního rozhodnutí o rozkladu).
36. Jelikož zadavatel blíže zadávací podmínku nespécifikoval, vyvstala otázka, jak lze osobu v pozici „stavbyvedoucího“, jak byla použita v zadávací dokumentaci, definovat. Úřad k této otázce přistoupil tak, že „stavbyvedoucí“ se podle citovaného ustanovení zadávací dokumentace rozumí i osoba bez autorizace, pokud
- a) působí pod vedením osoby autorizované,
  - b) avšak pouze za situace, že tato osoba reálně vykonávala funkci stavbyvedoucího, resp. její zkušenost odpovídá zkušenosti osoby autorizované (tím patrně Úřad mířil na konkrétní činnosti vykonávané takovou osobou) a
  - c) s danou osobou bylo při realizaci plnění počítáno jako se stavbyvedoucí (tím patrně Úřad mířil na pojmenování funkce). Konkrétně bod 58 původního rozhodnutí o rozkladu.
37. První prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť Úřad založil závěr o výkladu zadávací podmínky pouze na domněnce, jak trh chápe pojem „stavbyvedoucí“, je-li jej užito pro osobu bez autorizace. Z původního rozhodnutí totiž nebylo jasné, jak Úřad došel k závěru, že neautorizovaný stavbyvedoucí musí vykonávat stejné činnosti jako autorizovaný stavbyvedoucí. Předseda Úřadu tak prvnímu prvostupňovému rozhodnutí vytkl, že takový výklad zadávací podmínky nebyl podložený konkrétními podklady (viz bod 67 původního rozhodnutí o rozkladu).
38. Dále v původním rozhodnutí o rozkladu zaznělo, že pokud by Úřad znovu dospěl k tomu, že pokud stavbyvedoucí bez autorizace musí vykonávat stejné činnosti jako stavbyvedoucí s autorizací, aby mohl být nazýván „stavbyvedoucí“, pak musí zvážit i otázku, zda neexistují určité činnosti, které může vykonat pouze autorizovaný stavbyvedoucí. Každopádně se však původní rozhodnutí o rozkladu shoduje se závěrem Úřadu, že pro posouzení, zda konkrétní osoba vystupovala v referenční zakázce jako stavbyvedoucí, je rozhodné, jaké činnosti vykonávala.
39. Při novém posuzování věci byl Úřad zavázán, aby prvně zvážil, zda navrhovatel včas a zákonnou cestou konfrontoval zadavatele s tím, že fakticky Ing. K. M. činnosti stavbyvedoucího vykonávala. Pokud by tak navrhovatel učinil a zadavatel nebral v potaz faktickou stránku činnosti dotčené osoby, ačkoliv mu to bylo včas a řádně navrhovatelem namítnuto, bylo by nutno zrušit rozhodnutí o vyloučení ze dne 7. 3. 2023 (dále jen „**původní rozhodnutí o vyloučení**“), které bylo předmětem správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ (bod 73 původního rozhodnutí o rozkladu).
40. Vzhledem k výše uvedenému lze vyzdvihnout, že klíčovým závěrem z původního rozhodnutí o rozkladu bylo to, že pokud zadavatel blíže nespécifikuje pojem „stavbyvedoucí“, je pak jeho úlohou, aby v případě pochybností o naplnění požadavků reference ověřil výkon funkce

stavbyvedoucího v materiálním smyslu, tj. aby identifikoval jednotlivé činnosti osoby působící na referenční zakázce a vyhodnotil, zda jde o činnosti stavbyvedoucího. Kladlo-li tedy původní rozhodnutí o rozkladu důraz na posouzení faktické role příslušného člena realizačního týmu na referenční stavbě, vycházelo především a právě z té skutkové okolnosti, že zadavatel nikterak nespécifikoval, koho lze za stavbyvedoucího v souladu se spornou zadávací podmínkou označit, a koho nikoliv, přičemž měl možnost tak učinit buď skrze požadavek, aby šlo o stavbyvedoucího autorizovaného (pak by kvalifikační kritérium splnila pouze osoba, které byla taková autorizace udělena), anebo výčtem činností, které by člen realizačního týmu na referenční stavbě musel vykonat, aby se pro účely posouzení kvalifikace v nynějším zadávacím řízení mohl označovat jako stavbyvedoucí. Ani jedno zadavatel neučinil. Proto nezbylo než zadávací podmínku vyložit v jejím obecném významu tak, že umožňuje účast každému, koho by běžná praxe v daném oboru připouštěla za stavbyvedoucího označit. V souladu s tím se jako jediný správný postup zadavatele jeví nejprve zjistit, jaké činnosti jsou běžně považovány za činnosti stavbyvedoucího. Podle toho by zadavatel mohl následně posoudit, zda osoby, které mu navrhovatel nabídl jako členy realizačního týmu, lze za stavbyvedoucí ve smyslu sporné zadávací podmínky považovat, či nikoliv. **Původní rozhodnutí o rozkladu lze tedy zobecnit tak, že pokud zadavatel předem neurčí, kdo splňuje definici stavbyvedoucího a spolehne se pouze na obecný pojem „stavbyvedoucí“, bude si muset v případě, že mu vzniknou pochybnosti o splnění této zadávací podmínky dodavatelem, položit otázku, jaké činnosti by od stavbyvedoucího v souladu s obvyklou praxí bylo možno rozumně očekávat, a následně posoudit, zda je navržený stavbyvedoucí na referenční zakázce skutečně vykonal. Pokud si naopak výše uvedené předem vymezí, může zůstat toliko u posouzení splnění těchto vymezených požadavků.** Na tomto závěru se tímto rozhodnutím ničeho nemění a je východiskem pro další posouzení věci.

41. Úřad v novém rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ, č. j. ÚOHS-10075/2024/500 ze dne 6. 3. 2024 (dále jen „**druhé prvostupňové rozhodnutí**“) dospěl k závěru, že zadavatel při rozhodování o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení nebral na zřetel faktickou stránku působení Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“. Původní rozhodnutí o vyloučení bylo totiž postaveno na tom, že Ing. K. M. není v žádném z dokumentů, jimiž zadavatel k okamžiku vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení disponoval, snad vyjma jednoho čestného prohlášení, označena výslovně jako stavbyvedoucí.
42. Úřad si také obstaral podklady pro závěr, jak „*trh chápe pojem „stavbyvedoucí“, je-li jej užito pro osobu bez autorizace*“ tak, že provedl šetření napříč dodavateli stavebních prací, zadavateli veřejných zakázek na stavební práce a stavebními fakultami vysokých škol působících v České republice. Z tohoto šetření přitom vyplynulo, které zkušenosti lze považovat za výkon činnosti stavbyvedoucího. Úřad v bodě 211 druhého prvostupňového rozhodnutí shrnul, že „*[z] tohoto šetření přitom mj. vyplynulo, že značná část oslovených subjektů chápe obsahovou náplň činnosti stavbyvedoucího tak, jak je upravena ve starém, resp. novém stavebním zákoně. Za zkušenost s výkonem činnosti stavbyvedoucího tak značná část Úřadem oslovených subjektů považuje zkušenost s prováděním činností vyjmenovaných v § 153 starého stavebního zákona, resp. § 164 nového stavebního zákona, dle kterých stavbyvedoucí odborně vede provádění nebo odstraňování stavby, řídí provádění nebo odstraňování stavby v souladu s rozhodnutím stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, zajišťuje dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce*“

vyplývající zvláštních právních předpisů, jakož i řádné uspořádání staveniště a provozu na něm a dodržení požadavků na výstavbu, popřípadě technických předpisů a technických norem. Dále dle předmětných zákonných ustanovení stavbyvedoucí zajišťuje vytyčení tras technické infrastruktury na staveništi, působí k odstranění závad vzniklých při provádění nebo odstraňování stavby a neprodleně oznamuje stavebnímu úřadu závady, které se nepodařilo odstranit při vedení stavby, vytváří podmínky pro kontrolní prohlídku stavby, a spolupracuje s osobou vykonávající technický dozor stavebníka nebo dozor projektanta, pokud jsou zřízeny, jakož i s koordinátorem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působí-li na staveništi.“ (tučně zvýraznění doplněno). Jinými slovy, obsah činnosti stavbyvedoucího v obecném smyslu slova se v podstatné míře překrývá s obsahem činnosti stavbyvedoucího autorizovaného, na kterého dopadají výše citovaná ustanovení stavebních předpisů. Úřad v předmětném rozhodnutí tato zjištění představil zadavateli jako „návod“ k potřebnému ujasnění, jaké činnosti jsou obsahem činnosti stavbyvedoucího v obecném slova smyslu, a následnému porovnání těchto činností se spektrem činností vykonávaných Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“.

43. Proto se Úřad v nyní napadeném rozhodnutí již nemusel zabývat argumentací zadavatele ohledně výkladu zadávací podmínky, neboť tento výklad byl proveden v předchozím správním řízení (v původním rozhodnutí o rozkladu a ve druhém prvostupňovém rozhodnutí). Je tak nedůvodná námitka zadavatele učiněná v nyní projednávaném rozkladu, že Úřad pouze v poznámce pod čarou stručně odkázal na předchozí rozhodnutí ohledně argumentace výkladu pojmu „stavbyvedoucí“, aniž by se jí blíže zabýval.

K postupu zadavatele po zrušení původního rozhodnutí o vyloučení

44. V daném případě nikdy nebylo sporu o tom, že Ing. K. M. na realizaci dotčené referenční zakázky určitým způsobem skutečně participovala (uvedené nerozporuje ani sám zadavatel). Sporným však bylo, zda činnosti, které tato osoba na dotčené stavbě vykonávala, byly takového rozsahu, aby odpovídaly činnosti „stavbyvedoucího“.
45. Na tomto místě je třeba připomenout, které podklady navrhovatel předložil již v nabídce, neboť právě nabídka má obsahovat veškeré informace, které by měly prokázat splnění technické kvalifikace (viz § 46 odst. 2 věta první zákona). V podané nabídce navrhovatel předložil profesní životopis Ing. K. M. ze dne 11. 12. 2022, kde nicméně ve vztahu k referenční zakázce „ÚV Písek“ nebyla uvedena pozice, na které se Ing. K. M. realizace této zakázky účastnila.
46. Následně navrhovatel v reakci na výzvu zadavatele ze dne 8. 2. 2023 z vlastní iniciativy (navrhovatel k uvedenému nebyl ze strany zadavatele výslovně vyzván) v doplnění nabídky navrhovatele ze dne 23. 2. 2023 objasňoval také účast dotčené osoby na referenční zakázce „ÚV Písek“, kdy uvedl, že vyjma osob uvedených ve smlouvě o dílo na realizaci dotčené reference se na její realizaci „podílela, mimo jiné, Ing. K. M. z Divize 5, a to jako stavbyvedoucí, jak vyplývá z příložené části Stavebního deníku vztahujícího se k [...] referenční zakázce a z čestného prohlášení Ing. K. M. ze dne 6. 5. 2022“. V příloze doplnění nabídky navrhovatele ze dne 23. 2. 2023 pak navrhovatel v tomto kontextu doložil „Čestné prohlášení“ ze dne 6. 5. 2022, v němž Ing. K. M. čestně prohlašuje, že se jako zaměstnanec společnosti „SMP CZ, a.s.“ podílela na realizaci referenční zakázky „ÚV Písek“ v pozici stavbyvedoucí, a listy č. 1555843 a č. 1555844 stavebního deníku k dotčené stavbě, v nichž se jméno Ing.

K. M. vyskytuje mezi pracovníky přítomnými na stavbě v dané dny (bez bližšího uvedení její pozice).

47. Zadavatel shora uvedené doplnění nabídky navrhovatele ze dne 23. 2. 2023 ve vztahu k účasti Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ zjevně přijal, když v původním rozhodnutí o vyloučení navrhovatele s jeho obsahem pracoval a vzal je do úvahy při posouzení otázky, zda navrhovatel splnil spornou zadávací podmínku. Lze proto dovodit, že došlo k zadavatelem akceptovatelnému doplnění nabídky o nové doklady (viz např. rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0195/2023/VZ ze dne 23. 8. 2023). Dále navrhovatel zaslal i v příloze námitek proti původnímu rozhodnutí o vyloučení další doklady, z nichž mělo dle navrhovatele vyplývat, že Ing. K. M. na stavbě „ÚV Písek“ fakticky vystupovala (vykonávala činnosti) v pozici stavbyvedoucí, kdy se typově jednalo o plán auditu stavby, dohodu o koordinaci BOZP, provozní záznamy o kontrole BOZP, části stavebního deníku, předávací protokoly, záznamy z jednání o zajištění ochrany životního prostředí, prevenci rizik na stavbě či osobní referenci vystavenou městem Písek pro Ing. K. M. dne 28. 6. 2019.
48. Vzhledem k uvedenému lze shrnout, že zadavatel disponoval poměrně velkým penzem informací a podkladů ohledně participace Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ poskytnutých ze strany navrhovatele, na základě kterých mohl porovnat obsah činnosti stavbyvedoucího v obecném slova smyslu s jednotlivými činnostmi dotčené osoby na referenční stavbě, jak požadoval Úřad v druhém prvostupňovém rozhodnutí. Další podklady byly navrhovatelem předloženy v průběhu správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0209/2023/VZ, jakož i správního řízení nynějšího. Navrhovatel však v návrhu, potažmo ve vyjádření k rozkladu setrvává na závěru, že zadavatel ho měl ještě vyzvat k objasnění pro účely odstranění všech pochybností, přičemž k tomu doplňuje, že mu předložil další doklady a informace.
49. Zadavatel dále na základě předložených podkladů navrhovatele přistoupil ve smyslu původního rozhodnutí o rozkladu k posouzení faktické stránky činnosti Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“.
50. Zadavatel se tak při novém posouzení nabídky předně obrátil s žádostí o informace na ČKAIT, a to za účelem posouzení výkonu funkce stavbyvedoucího v materiálním smyslu, tj. ve smyslu faktického výkonu konkrétních činností při realizaci stavby. Jelikož závěry ČKAIT nebyly v souladu se závěry druhého prvostupňového rozhodnutí (viz bod 35 tohoto rozhodnutí), vyžádal si další odborné stanovisko, které by mu pomohlo identifikovat jednotlivé činnosti stavbyvedoucího na stavbách úpraven vody. Proto zadavatel oslovil společnost VRV, která dle jeho názoru disponuje zkušenostmi s řízením realizace takových staveb, a je tak dle zadavatele schopna objasnit obsah role stavbyvedoucího (stavbyvedoucího pozemních staveb) na těchto projektech. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že společnost VRV vykonávala na referenční zakázce „ÚV Písek“ technický dozor investora, a tak jde dle jeho názoru o subjekt znalý poměrů na předmětné stavbě. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách zdůvodnil, proč právě toto vyjádření VRV považoval za podstatný a objektivní podklad pro posouzení splnění podmínek účasti navrhovatele, ze kterého pak vycházel.
51. Jak již Úřad v bodě 96 napadeného rozhodnutí uvedl, společnost VRV v rámci svého stanoviska uvedla výčet v praxi obvyklých činností stavbyvedoucího (stavbyvedoucího pozemních staveb) na stavbách úpraven vody či jiných vodohospodářských stavbách včetně identifikace

dokumentů dokládajících tyto jednotlivé činnosti, výčet činností stavbyvedoucího na stavbě „Modernizace ÚV Želivka – 2. stavba (GAU)“, kde společnost VRV vykonávala správce stavby včetně identifikace jím podepsaných, resp. vyhotovených dokumentů, a porovnání činností vykonávaných dle poskytnutých podkladů Ing. K. M. na referenční stavbě „ÚV Písek“ s těmito výčty. Rovněž v tomto stanovisku VRV vyhodnotila, že z výčtu činnosti, o nichž bylo zjištěno, že je prováděla dotčená osoba, byla pozitivně zjištěna činnost – komunikace s objednatelem a TDI a z jednotlivých listinných dokladů byly zjištěny dílčí činnosti Ing. K. M., a to doložení její přítomnosti na stavbě zápisem do stavebního deníku ze dne 14. 3. a 15. 3. 2018, předání a převzetí díla ze dne 4. 9. 2018, předání dokladů objednateli ze dne 11. 3. 2019, žádost o souhrnné stanovisko k existenci komunikačního vedení ze dne 6. 6. 2017, jejím adresátem byla Ing. K. M., záznamy z knihy BOZP, PO a OŽP, např. záznam o provedení preventivních kontrol na alkohol, Dohoda o koordinaci BOZP na jednom pracovišti (podepsaná v zastoupení).

52. Z rozhodnutí o vyloučení je zřejmé, že zadavatel v souladu se závěry učiněnými v druhém prvostupňovém rozhodnutí Úřadu identifikoval činnosti, které přísluší stavbyvedoucímu pozemních staveb na stavbě úpravny vody, přičemž podkladem pro tento závěr bylo první stanovisko VRV. Následně zadavatel v rozhodnutí o vyloučení přistoupil k hodnocení, zda z dokladů předložených navrhovatelem lze dovodit, že se Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ podílela v roli stavbyvedoucího, přičemž dospěl k závěru, že se na stavbě podílela jako pracovník dodavatele provádějící dílčí úkony, jejichž provedením byla pověřena (viz bod 88 napadeného rozhodnutí).
53. V rámci námitek proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatel předložil mj. nové doklady, jež dle jeho názoru svědčí o působení Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ v pozici stavbyvedoucího, a to prohlášení poddodavatelů navrhovatele a e-mailovou korespondenci mezi Ing. K. M. a zástupci objednatele dotčené reference, technickým dozorem objednatele (investora), projektantem a dalšími (podrobně bod 89 napadeného rozhodnutí).
54. Zadavatel se zabýval i těmito novými podklady a požádal společnost VRV o druhé stanovisko, resp. doplnění jejího původního stanoviska. Společnost VRV došla k závěru, že poskytnuté dokumenty nemají dopad do závěrů původního stanoviska společnosti VRV (podrobněji bod 90 napadeného rozhodnutí).
55. Na tomto místě je třeba dodat, že zadavatel pracoval s podklady předloženými navrhovatelem jako s věrohodnými podklady, u kterých dále zjišťoval, který z nich je možno vyhodnotit jako relevantní podklad prokazující činnost stavbyvedoucího u Ing. K. M. na dotčené referenční zakázce. Nelze tak souhlasit s tvrzením navrhovatele ve vyjádření k rozkladu, že by zadavatel bez dalšího označoval navrhovatelem uváděné informace za nepravdivé. Zadavatel si až po jejich posouzení třetí stranou (společností VRV) vytvořil názor, které z těchto podkladů mají pro posouzení faktické činnosti dotčené osoby na referenční stavbě relevanci.

K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

56. Úřad v bodě 99 napadeného rozhodnutí správně učinil závěr, že zadavatel naplnil požadavek učiněný v druhém prvostupňovém rozhodnutí Úřadu ohledně nutnosti materiálního posouzení zkušenosti Ing. K. M. na referenční stavbě „ÚV Písek“. Úřad se však již nespokojil se způsobem posouzení naplnění sporné zadávací podmínky navrhovatelem ze strany zadavatele. Úřadu nestačilo, že zadavatel pouze nechal společnost VRV vyhodnotit, zda

Ing. K. M. na dané zakázce fakticky vykonávala funkci stavbyvedoucího na základě jemu v té době známých podkladů. Úřad vytýká zadavateli, že nijak nevyjasnil či neověřil, co reálně tato osoba na referenční zakázce „ÚV Písek“ vykonávala. Úřad dále zadavateli doporučil, aby se za účelem prověření této otázky obrátil například na autorizovanou osobu, pod jejímž vedením Ing. K. M. na předmětné referenční zakázce působila.

57. Se závěrem Úřadu, že zadavatel nedostatečně posoudil skutečný faktický výkon činností Ing. K. M. na dané referenční stavbě, nelze souhlasit. Postup Úřadu při naplňování závazných pokynů rozhodnutí předsedy Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu byl obecně správný, Úřad se však spíše zaměřil na hlubší, a ještě podrobnější ověřování jednotlivých činností vykonávaných Ing. K. M., než bylo reálně v silách zadavatele a než po zadavateli požaduje zákon.
58. V bodě 103 napadeného rozhodnutí je uvedeno: *„Úřad pro úplnost dodává, že zde nejde o situaci, kdy by zadavatel tímto měl nahrazovat roli navrhovatele jakožto dodavatele, který zodpovídá za svoji nabídku a musí tedy sám uvádět dostatek informací v otázce jeho kvalifikace a tuto prokazovat, neboť navrhovatel v šetřeném případě uvedené tvrdí i prokazuje. Jde však o ověření jednotlivých tvrzených skutečností a vyjasnění sporných informací, které měl zadavatel k dispozici. Jak totiž Úřad uvedl již výše, je to zadavatel, který pro učinění rozhodnutí ohledně toho, zda nabídka zadávací podmínky splňuje, či nikoliv, a zda tedy jsou dány důvody pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení, musí získat jednoznačný podklad pro posouzení této skutečnosti a musí mít jím tvrzené důvody pro vyloučení účastníka postavené dostatečně najisto, aby mohly být považovány za prokázané. To zkrátka v daném případě nenastalo, když nebyla prokázána pravdivost hlavního tvrzení zadavatele, že navrhovatel uvedl nepravdivé informace, respektive že tyto nepravdivé informace zapříčiňují to, že navrhovatel nesplnil zadávací podmínky.“* Úřad přitom v napadeném rozhodnutí nikde konkrétně neurčil, které sporné informace má zadavatel vyjasňovat či které tvrzení navrhovatele zadavatel neposoudil. A to v situaci, kdy sám správně vyhodnotil, že důkazní břemeno leží na dodavateli. Přesto zadavateli ukládá dále objasňovat rozsah faktické činnosti Ing. K. M. na dané zakázce.
59. V obecné rovině je třeba konstatovat, že možnost žádat o objasnění a doplnění nabídky je oprávněním zadavatele, a je tedy na zadavateli, zda dané možnosti v situaci, kdy má pochybnosti o splnění požadavků zadávací dokumentace dodavatelem využije, nebo účastníka ze zadávacího řízení z důvodů uvedených v § 48 zákona vyloučí.
60. V souladu s odpovědností dodavatele za nabídku je totiž primárně na dodavateli, aby v zadávacím řízení, a konkrétně již v nabídce, zadavateli tvrdil a doložil všechny skutečnosti, které svědčí o tom, že dodavatel zadávací podmínky splňuje (§ 39 odst. 5 zákona věta první ve spojení s § 46 zákona, který doplnění nabídky podmiňuje žádostí zadavatele). Neučiní-li tak, jde to zásadně k jeho tíži a zadavatel jej ze zadávacího řízení může vyloučit, pokud dobrovolně nepřistoupí k aplikaci § 46 zákona, případně chybějící údaje či doklady sám neobstará postupem dle § 39 odst. 5 zákona věty druhé.
61. Je pravdou, že judikatura dovodila, že v určitých situacích je postup dle § 46 zákona pro zadavatele obligatorním, a zadavatel tedy za určitých okolností musí účastníka zadávacího řízení vyzvat k objasnění nabídky. Takový postup však platí pouze pro situace, kdy nabídka vykazuje **vady, které brání jejímu posouzení**, tedy například je nabídka nejasná (tj. zadavatel

si nemůže být jist, co má vlastně posuzovat) nebo nabídka obsahuje rozporné údaje³ (tj. zadavatel neví, který z předložených údajů má brát jako rozhodující). Dále tento postup platí pro situace, kdy je v nabídce obsažena **zjevná písařská chyba**,⁴ tj. situace, kdy by bylo nepřiměřené pro takové banální pochybení dodavatele vyloučit. Naopak nejde o situace, kdy nabídka obsahuje údaje jasné, srozumitelné, bezrozporné (tj. zadavatel ví, co má posoudit), jde ovšem o údaje neprokazující, že dodavatel zadávací podmínku splňuje. V takovém případě zadavatel povinen uplatnit § 46 zákona není (viz bod 26 rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 53/2020 ze dne 19. 11. 2021). Opačný závěr by byl v rozporu se zásadou profesionality, principem odpovědnosti dodavatele za nabídku a v důsledku i se zněním, smyslem a účelem ustanovení § 39 odst. 5 zákona věty první.

62. Z napadeného rozhodnutí je jasné patrné, že Úřad požaduje po zadavateli, aby se zabýval i dalšími tvrzeními a doklady, než jsou ty, které navrhovatel předložil v podané nabídce, případně které zadavatel dobrovolně přijal a posoudil, byť byly předloženy v objasnění nabídky, ačkoliv o ně zadavatel nežádal, nebo až v námitkách, případně později. Úřad rovněž doporučuje, aby zadavatel další informace o činnosti Ing. K. M. sám opatřil dotazem na dozorující autorizovanou osobu.
63. Postup Úřadu tedy zjevně vybočuje z mezí principu odpovědnosti dodavatele za nabídku, aniž by přitom Úřad uvedl jiný důvod, než že si zadavatel při vyloučení navrhovatele nemohl být jist, zda nabídka navrhovatele splňuje zadávací podmínky. Úřad neuvádí, že by nabídka vykazovala vady bránící jejímu posouzení. Zejména ve vztahu k důvodu vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona, který zadavatel uplatnil, je však taková úvaha Úřadu nepřipadná. Tento důvod spočívá v tom, že údaje předložené dodavatelem nesplňují zadávací podmínky. V souladu s výše uvedenými zásadami u tohoto důvodu vyloučení však platí, že důkazní břemeno leží primárně na dodavateli. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 10 As 55/2015 ze dne 20. 8. 2015, ve kterém soud uvedl, že zadavatel nemá povinnost přetrvávající pochybnosti o splnění její kvalifikace dodatečně opakovaným dotazováním odstranit. *„Nelze totiž přehlédnout, že podání žádosti o objasnění nejasností ohledně splnění kvalifikace dle § 59 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách je podobně jako žádost o vysvětlení nabídky dle § 76 odst. 3 téhož zákona pouze fakultativním postupem zadavatele.“*(...) *„Břemeno prokázání kvalifikace totiž spočívá na dodavateli a žádost o objasnění dle § 59 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách tedy nesměřuje k naplnění povinnosti zadavatele dle § 51 odst. 1 téhož zákona, jak nesprávně dovozuje stěžovatelka. Dle posledně citovaného ustanovení sice platí, že [v]řejný zadavatel je povinen požadovat prokázání splnění kvalifikace dodavatele, nestanoví-li tento zákon jinak, nicméně to znamená pouze tolik, že zadavatel nemůže od požadavku prokázání kvalifikace ustoupit, nikoli však to, že zadavatel musí k prokázání kvalifikace dodavatele opakovaně (či vůbec) vyzývat.“*
64. Zadavateli tedy stačí, pokud přesvědčivě zdůvodní, proč to, co dodavatel předložil řádně a včas (tj. v nabídce, případně v reakci na výzvu k objasnění/doplnění nabídky ve stanovené lhůtě), neprokazuje, že dodavatel splnil zadávací podmínku. Zadavatel má samozřejmě právo zohlednit i např. opožděně doložené údaje a doklady, které by jinak zohlednit nemusel. Je pravdou, že zadavatel vedle tohoto důvodu vyloučení uplatnil i důvod dle § 48 odst. 2 písm.

³ Co je zde řečeno o údajích, platí přiměřeně i pro doklady.

⁴ Viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2010-104 ze dne 6. 10. 2011.

c) zákona (nepravdivé údaje v nabídce). U tohoto důvodu vyloučení skutečně platí, že zadavatel musí „ustát“, že předložené údaje jsou nepravdivé, nikoliv pouze nesprávné, což by mohlo být označeno jako „jistý vyšší standard důkazního břemene“. Obdobné závěry předseda Úřadu učinil ve svém rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0154/2024/VZ ze dne 4. 11. 2024. Zadavatel ovšem uplatňuje i důvod vyloučení dle písm. a) citovaného ustanovení, kde stále platí výše uvedené, tedy že je to dodavatel, kdo prokazuje kvalifikaci. Je obvyklou praxí Úřadu, že pokud zadavatel ustojí alespoň jeden důvod vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, je takové vyloučení zákonné. **Metodologické východisko Úřadu, kdy Úřad přistupuje k věci pouze optikou „důkazního standardu“ § 48 odst. 2 písm. c) zákona a přehlídí, že zadavatel uplatnil i důvod vyloučení podle písm. a) citovaného ustanovení, je tak v principu chybné a vedlo by pouze k tomu, že by zadavatel musel v podstatě do nekonečna uplatňovat § 46 zákona, aby od dodavatele obdržel relevantní údaje, protože vyloučit by jej nemohl, dokud by skutečně neměl postaveno zcela najisto, že nabídka zadávací podmínku nesplňuje, což je v rozporu s citovaným rozsudkem NSS.**

65. Ostatně na princip odpovědnosti dodavatele za nabídku mířilo i původní rozhodnutí o rozkladu, kde se v bodě 71 uvádí: „*Úřad by tak měl zvážit, zda byl takovýto postup zadavatele v souladu se zákonem s ohledem na znění zadávací podmínky. Při tom bude třeba vzít v úvahu i otázku, zda se zadavatel včas a cestou souladnou se zákonem od navrhovatele dozvěděl veškeré údaje důležité k posouzení referenční zakázky.*“
66. Tolik tedy k obecným východiskům. Nyní konkrétně.
67. Je mylná úvaha Úřadu, že by zadavatel měl povinnost vyžadovat více informací ohledně faktického působení Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“, než navrhovatel doložil v rámci předcházejícího správního řízení a zejména v rámci stále probíhajícího zadávacího řízení. K dnešnímu dni již byla předložena celá řada dokladů, které se týkají faktického zapojení Ing. K. M. do činnosti na referenční zakázce. Lze souhlasit s tvrzením zadavatele v rozkladu, že je to právě navrhovatel, kdo prokazuje splnění technické kvalifikace a z tohoto důvodu bylo v jeho zájmu již v nabídce tvrdit skutečnosti, které dokazují, že splňuje sporné kritérium technické kvalifikace. Úřad v bodě 92 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*zadavatelé obecně nemají povinnost do podrobností zkoumat, zda jsou dodavatelem předkládaná tvrzení ohledně naplnění zadávacích podmínek pravdivá, pokud dodavatel předloží takové dokumenty, které zákon k prokázání jejich naplnění předpokládá. V takovém případě zadavatel vychází z dokumentů předložených dodavatelem. Pokud však ohledně naplnění zadávacích podmínek vyvstanou pochybnosti, musí zadavatel přistoupit k ověření jejich naplnění.*“ V tomto směru byl zadavatel jistě aktivní. Zadavatel nejprve ověřoval informace poskytnuté v nabídce u města Písek, jakožto objednatele dotčené referenční zakázky, resp. zda Ing. K. M. u této zakázky působila na pozici stavbyvedoucího. Tuto skutečnost objednatel sice nepotvrdil, ale uvedl, že Ing. K. M. figurovala ve stavebním deníku či zápisech z kontrolních dnů mezi vyjmenovanými pracovníky zhotovitele. Ovšem pro posouzení faktického výkonu činnosti Ing. K. M., jakožto osoby stavbyvedoucího na dotčené stavbě, bylo takové vyjádření objednatele pro zadavatele nedostačující. Zadavatel následně vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení poprvé, což nemělo nakonec před Úřadem úspěch.
68. Zadavatel tak na základě druhého prvostupňového rozhodnutí Úřadu přistoupil (ve spolupráci se společností VRV) k ověření informací z podkladů předložených navrhovatelem. Zadavatel tak postupoval správně, když z podkladů předložených navrhovatelem posuzoval faktické

působení Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“. Lze souhlasit s názorem zadavatele, že nemá možnost získat relevantnější podklady související s referenční zakázkou, než které mu může poskytnout navrhovatel, jako třeba celou dokumentaci k referenční zakázce, konkrétně stavební deníky. K tomu je nutno dodat, že je na úvaze zadavatele, jakým způsobem podklady navrhovatele ověří, neboť není žádný zákonem předvídaný způsob ověření informací v nabídce. Ostatně i Úřad v bodě 102 napadeného rozhodnutí z tohoto vychází.

69. Úřadem navrhovaný způsob ověření informací a zajištění nezbytných podkladů v podobě dotazu na autorizovanou osobu stavbyvedoucího, pod kterým Ing. K. M. na dotčené referenční stavbě působila, by byl již nadbytečným. Relevantní byly pro posouzení daného případu zejména stavební deníky, ze kterých zadavatel vycházel a ze kterých mohl prokazatelně vyčíst faktickou činnost Ing. K. M. na dotčené referenční zakázce. Subjektivní pohled autorizovaného stavbyvedoucího na jednotlivé činnosti Ing. K. M., pod kterým vykonávala praxi, by mohl mít váhu zejména tehdy, kdyby rozsah záznamů ze stavebních deníků byl hraniční a pochybnosti zadavatele o reálných činnostech Ing. K. M. na stavbě „ÚV Písek“ by přetrvávaly. V takovém případě by subjektivní pohled autorizované osoby stavbyvedoucího zadavateli mohl pomoci osvětlit faktickou činnost dotčené osoby na stavbě. Za současného stavu se však nezdá, že by zadavatel byl v takové situaci a byl na pochybách. Stejně tak tomu nenasvědčuje zjištěný skutkový stav, ze kterého zadavatel vycházel při svém posouzení.
70. Zadavatel za účelem získání objektivního názoru oslovil třetí nezávislou stranu, o které věděl, že má zkušenost s managementem realizace tohoto typu staveb (konkrétně vlastní zkušenost se zakázkou „Modernizace Úpravny vody Želivka – 2. stavba (GAU)“). Nezávislost této strany zadavatel ověřil dokumentem s názvem „*Čestné prohlášení poradce zadavatele o neexistenci střetu zájmu a zachování mlčenlivosti*“, který mu spolu s dotazem zaslal k podepsání (položka 94 ve správním spise). Zadavatel na základě prvního vyjádření společnosti VRV zjistil, které jsou obvyklé činnosti stavbyvedoucích na stavbách úpravny vody. Zadavatel si tak ve smyslu původního rozhodnutí o rozkladu vyjasnil, které činnosti jsou obsahem role stavbyvedoucího na předmětných stavbách. Zadavatel taktéž pro účely posouzení obsahu konkrétních činností Ing. K. M., jakožto činnosti stavbyvedoucího, doložil společnosti VRV podklady předložené navrhovatelem prokazující participaci dotčené osoby na referenční zakázce „ÚV Písek“. Společnost VRV na základě informací zadavatele dospěla k závěru, že žádným způsobem nevyplývá, že by Ing. K. M. na referenční stavbě „ÚV Písek“ prováděla převážnou část činností, které přísluší stavbyvedoucímu.
71. Z odůvodnění rozhodnutí o vyloučení je pak zřejmé, že zadavatel prvně vycházel z nabídky navrhovatele, tj. mj. i z profesního životopisu Ing. K.M., ve kterém nebyla uvedena pozice, na které se účastnila referenční zakázky „ÚV Písek“ (podrobně bod 94 napadeného rozhodnutí). Dále zadavatel přistoupil k posouzení výkonu funkce stavbyvedoucího v materiálním smyslu. Zadavatel k prvnímu podkladu navrhovatele, tj. k záznamům ze stavebního deníku uvedl, že stavební deník pouze vyjmenovává pracovníky přítomné na stavbě, a dovozuje, že zápis nebyl proveden Ing. K. M., ale jinou osobou. Zadavatel k dalšímu podkladu pod názvem Protokol o předání a převzetí díla ze dne 4. 9. 2018 uvedl, že tento dokument není součástí díla v podobě referenční stavby ÚV Písek a nesouvisí s předáváním staveniště či dokončené stavby nebo její ucelené části. Dále zadavatel z dalšího podkladu odmítá, že by šlo o komunikaci mezi objednatel a zhotovitelem, plyne z něj jen, že Ing. K. M. zajistila předání určitých dokumentů třetí straně. Ve vztahu k dokumentu „*žádost*

o souhrnné stanovisko k existenci komunikačního vedení ze dne 6. 6. 2017“, jejíž adresátem byla Ing. K. M., uvedl, že z tohoto jediného dokladu nevyplývá, že by dotčená osoba komplexně zajišťovala žádosti o informace. Zadavatel dále k poslednímu podkladu navrhovatele týkajícího se záznamů z knihy BOZP, PO a OŽR uvedl, že Ing. K. M. vykonávala pouze dílčí konkrétní úkoly v oblasti BOZP, PO a OŽP. Dále pak zadavatel např. k bodu fakturace uvedl, že z dostupných dokladů vyplývá, že konečné faktury a zjišťovací protokoly byly podepsány jinou osobou a Ing. K. M. na nich nefigurovala. Rovněž k bodu účast na kontrolních dnech stavby pak zadavatel uvedl, že v Zápisu z kontrolního dnu BOZP č. 42 ze dne 21. 3. 2023 byla uvedena jiná osoba, ale v zastoupení jej podepsala Ing. K. M. K tomu zadavatel dodal, že jiný účastník v rámci správního řízení založil prezenční listiny z technických kontrolních dnů (přibližně 60 listin), kde za společnost SMP CZ a.s. byly uváděny dvě osoby odlišné od Ing. K. M. Přítomnost Ing. K. M. byla identifikována pouze na technickém kontrolním dnu č. 22, 40 a 42.

72. Z výše uvedeného vyplývá, že se zadavatel náležitě zabýval každým podkladem navrhovatele, přičemž dospěl k závěru, že z předložených dokumentů navrhovatele vyplynulo, že Ing. K. M. se na dotčené stavbě podílela jako pracovník dodavatele provádějící dílčí úkony, jejichž provedením byla pověřena.
73. Navrhovatel pak v rámci námitek předložil mj. nové doklady, a to prohlášení poddodavatelů navrhovatele a e-mailovou korespondenci mezi Ing. K. M. a zástupci objednatele dotčené reference, technickým dozorem objednatele (investora), projektantem a dalšími.
74. Zadavatel i přes to, že nebyl k dalšímu vyhodnocování podkladů navrhovatele povinen (viz shrnutí obecných zásad výše), tak nebyl nečinný a tyto nové podklady předložil znovu na posouzení společnosti VRV. Ta kromě vyhodnocení jednotlivých podkladů zaslala zadavateli prohlášení, v němž uvedla, že na základě smlouvy o výkonu technického dozoru stavebníka s městem Písek jako TDS byla přímým účastníkem realizace stavby „ÚV Písek“. Rovněž prohlásila, že vedoucím projektu za zhotovitele SMP CZ a.s. na stavbě a stavbyvedoucím byly dvě osoby odlišné od Ing. K. M., přičemž ta byla pouze zástupcem, tedy zastávala pouze pozici člena týmu zhotovitele. Dokument je založen v položce 98 ve správním spise.
75. Společnost VRV ve svém druhém vyjádření ze dne 2. 9. 2024 vyhodnotila důkazy v podobě prohlášení poddodavatelů, kteří participovali na realizaci stavby, označila je za neprůkazná, neboť měla stejný předepsaný obsah a nebyla ničím podložena. Rovněž se zabývala každou navrhovatelem doloženou e-mailovou konverzací, přičemž vyhodnotila její obsah a došla k závěru, že ani tento podklad neprokazuje výkon stavbyvedoucího, pouze potvrzuje to, že byla Ing. K. M. členkou týmu zhotovitele.
76. Zadavatel tak tyto závěry společnosti VRV promítl do rozhodnutí o námitkách, přičemž součástí tohoto rozhodnutí je v jeho příloze 4 i druhé vyjádření společnosti VRV ze dne 2. 9. 2024. Jakkoliv je pro posouzení úkonů zadavatele rozhodné rozhodnutí o vyloučení, je zřejmé, že u dokladů, kterých se dovolával navrhovatel v námitkách, nezůstal zadavatel nečinným. Zadavatel nová tvrzení navrhovatele hodnotil na základě podkladu spočívajícího v odborném stanovisku. Jeho objektivitu Úřad dosud důvodně nezpochybil. Z ničeho nevyplývá, že by zadavatel hodnotil důkazy předložené navrhovatel svévolně. Jednání zadavatele splňuje požadavek transparentnosti, neboť jeho jednání při hodnocení nabídky je čitelné, logické a usiluje o posouzení pravdivosti konkrétních tvrzení navrhovatele na základě konkrétních podkladů.

77. Vedle toho, že napadené rozhodnutí jde obecně špatnou cestou proto, že na zadavatele klade příliš těžké břemeno důkazu, že sporná zadávací podmínka splněna nebyla (což neodpovídá shora citované judikatuře NSS sp. zn 10 As 55 /2015 ze dne 20. 8. 2015), pročež je nezákonné, lze také souhlasit s názorem zadavatele, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, ze kterých podkladů či informací navrhovatele přetrvávaly spory ohledně reálné participace Ing. K. M. na dané referenční zakázce. Zadavatel totiž veškeré navrhovatelem předložené podklady posoudil za pomoci odborného stanoviska společnosti VRV, přičemž dospěl k závěru, že činnosti vykonávané Ing. K. M. byly spíše administrativní povahy či povahy řadového člena týmu zhotovitele. Úřad tedy v podstatě zadavateli říká, že neučinil dost, ale nevyjadřuje se k otázce, proč je konkrétně to, co zadavatel učinil, stále nedostatečné. Není zřejmé, jaké důkazy byly opomenuty, či které důkazy vyvracejí závěry zadavatele.

Závazný právní názor

78. Napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení Úřadu, který dospěl k závěru, že zadavatel důvody vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení neprokázal. Dle Úřadu zadavatel neověřil a nevyjasnil sporné informace, které měl zadavatel k dispozici, přičemž ale Úřad blíže neuvedl, o které informace se jedná. Z přezkoumání nyní posuzované věci vyplynulo, že se zadavatel zabýval podklady předloženými navrhovatelem, přičemž ze žádného zadavatelem dostupného podkladu nevzešlo, že by Ing. K. M. na referenční zakázce „ÚV Písek“ vykonávala činnosti, nesla odpovědnost a vyhotovovala dokumentaci, což je pro výkon funkce stavbyvedoucího po materiální stránce ve zobecněném souhrnu charakteristické. Zadavatel tak měl dostatečné množství podkladů pro to, aby učinil závěr, že navrhovatel neprokázal splnění technické kvalifikace ve smyslu § 79 odst. 2 písm. c) a d) zákona dle bodu 4.15.2 písm. c) zadávací dokumentace veřejné zakázky, resp. z důvodu předložených nepravdivých údajů a dokladů. Z tohoto důvodu ani nově předložený důkaz ze strany zadavatele ze dne 11. 2. 2025 nemůže na výsledku správního řízení ničeho změnit, a i proto nebyl hodnocen jako podklad pro vydání tohoto rozhodnutí.
79. *Prima facie* se tak jeví, že zadavatelův postup byl dostatečný. Nelze paušálně odkazovat zadavatele na další šetření s tím, že navrhovatel tvrdil později ještě celou řadu dalších informací, které by mu mohly být ku prospěchu. To je v rozporu s faktem, že za správnost a úplnost předložené nabídky odpovídá dodavatel.
80. K právnímu posouzení této právní otázky byl vysloven závazný právní názor, jímž je Úřad při novém projednání věci vázán. Napadené rozhodnutí je nezákonné, a to v intenzitě odůvodňující jeho zrušení, neboť zjištění učiněná Úřadem neodůvodňují závěry vyjádřené ve výroku I napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

81. Úřad v napadeném rozhodnutí nepostupoval v souladu se zákonem a správním řádem, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Byly tak splněny podmínky předvídané § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, a proto je třeba napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání, neboť uvedené vady napadeného rozhodnutí není možné zhojit jinak než vydáním nového rozhodnutí ve věci.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o., Klimentská 1216/46, 110 00 Praha
2. VODA Želivka, a.s., K Horkám 16/23, 102 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy